

Kisalföld

AZ MSZMP GYŐR-SOPRON MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

GYŐR, 1974. JULIUS 21., VASÁRNAP

★

XXX. ÉVFOLYAM, 169. SZÁM

Önállóság és felelősség Korszerű üzemszervezés

Megújul a hegykői tsz

A Fertő menti Április 1. Mezőgazdasági Termelőszövetkezet 920 tagja 5300 holdon gazdálkodik. A múlt években, 1971-ben és 1972-ben egyaránt jó és eredményes évet zárt. 1973-ban azonban szanalák a termelőszövetkezetet.

Babarci László ez év március 5-e óta áll elnökként a tagság élén; tekintete és törekvései nem a múlt, hanem a jövőre, az elvégzendő feladatokra irányulnak.

— Megelőzően Tápon növénytermesztési ágazatvezetőként dolgoztam. Amikor szóba került, hogy elnök leszek, nagyon meglepődtem, de aztán fél óra gondolkodási idő után elvállaltam a megbízást. Arra gondoltam, hogy azok, akik javasolnak erre a munkakörre, nyilván megbízhatnak bennem és alkalmasnak találják új munkaköröm betöltésére. Azt természetesen világosan láttam, hogy különösen a kezdetben, sok nehézséggel kell megküdenem, a feladatok sokaságát kell megoldanom.

— Az a bizonyos március 5-e életem egyik nagyon emlékeztető napja marad. Most, néhány hónap távlatából úgy látom, akkor nem döntöttem megfontolatlanul. Ha nagy a feladat, hát fel kell nőnie az embernek a feladat nagyságához! A Mosonmagyaróvári Agrártudományi Egyetemen szerzett elméleti tudásomat és az évek során szerzett gyakorlati ismereteimet itt most széles területen, sokol-

dalúan tudom felhasználni.

— *Megszokta már az új környezetet és új munkatársait?*

— Ahol olyan szorgalmas és munkára kész emberek vannak, mint Hegykőn, Fertőhomokon és Hidegségen, ott az ember gyorsan otthonra talál, hamar beilleszkedik. Azzal a termelőszövetkezet minden tagja tisztában van, hogy a hullámvölgyből ki kell kerülnünk, mégpedig ha lehetséges, rövid idő alatt, és meg kell újulnunk. Ez az el-tökélt szándékuk korszerű csoportmunkát tesz lehetővé, ami nagy segítséget jelent munkámban. Egyébként örömmel látom, hogy az emberek bizakodva tekintenek a jövőbe.

— *Terveik?*

— A meglévő beruházásainkat alaposan ki kell használnunk, és mindaddig, amíg ismét nem leszünk nyereségesek, csak a legszükségesebb beruházásokat végezzük el. Arra törekszünk, hogy rét-le-gelő-gazdálkodást alakítsunk ki; a szántóföldi növénytermesztést a jelenleginél magasabb szintre emeljük; a kertészeti kombinátot, ahol zöldségféléket és virágokat termesztünk, üzemszerűvé tegyük. A jövőben intenzívebben fogunk sertés- és szarvasmarha-tenyésztéssel foglalkozni; szarvasmarhák fajta-átalakító keresztezésével már most kísérletezünk. A gabona-, a takarmány- és a zöldségtermesztést fokozatosan gépesíteni kívánjuk.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Leonyid Brezsnyev
Katowicében

Je'entések Ciprusról

A szocialista
egyenlőség
néhány kérdése

Előadás a Politikai
Akadémián

Szélesedik a honismereti mozgalom

Szombaton Nyíregyházán véget ért a második országos honismereti akadémia. Az egyhetes tanácskozás keretében muzeológusok, kutatók, szakkörvezetők, művelődési intézetek képviselői vitatták meg a honismereti tevékenység közmművelődési szerepét, a mozgalom időszerű feladatait.

A tanácskozás résztvevői egyetértettek abban, hogy a mozgalomnak a jövőben nemcsak a haladó hagyományok, emlékek kutatásával, összegyűjtésével, megírásával

Játékos nyár

(Nagy Eva felvétele)

Ügyeletesünké a szó

Megszépült az iskola

Tegnap végre teljesen kibontakozott a sok állvány közül Mosonmagyaróváron a 10-es számú Széchenyi István Általános Iskola. A városi tanács művelődésügyi osztálya még ez év tavaszán a Vasipari Isz-nél rendelte meg a munkát: 150 000 forint értékben homlokzati felújítást kért. A munka nagy része befejeződött. Szép, világos színt kapott a homlokzat. A szakemberek az ablakokat és a tetőzetet is felújították. Jelenleg az udvar betonozásával foglalkoznak.

Még pár nap, és méltó lesz az épület egykori lakójához, Szále Jánoshoz. A bejáratnál a tábla ezt hirdeti: *E házban lakott és hunyt el városunk szülötte, Szále János (1810—1879) megyei tisztviselő, jeles tájképfestő, aki tekintélyes vagyonát a város gimnáziumának és kórházának fejlesztésére fordította... A humanista művész emlékére állította Mosonmagyaróvár város Tanácsa 1970. június 6-án.*

Az általános iskola épületének felújítása a Vasipari Isz első munkái között volt, mióta szolgáltatását bővítette. Építőipari munkákat ez év májusától vállalt, a lakosság nagy örömeire.

Vendégvárás

Csehszlovák Nemzeti Front nyugat-szlovákiai kerületi titkára, *Frantisek Homola* a napokban levelet küldött a Hazafias Népfőnt Győr-Sopron megyei Bizottságának. A levélben közli, hogy az előzetes megbeszélés alapján július 29-én tapasztalatsere-látogatásra Győrbe érkezik.

A népfőntbizottság vezetői a napokban állítják össze a programot. Eszerint *Fördös Andrásné* a csehszlovák vendéget a megyei népfőntbizottság feladatáról, munkájáról, eredményeiről és terveiről tájékoztatja. Délután a város és a megye érdekességeivel ismerkedik meg a vendég.

Munkásörparancsnokok tanácskozása

Befejeződött tegnap az a háromnapos tanácskozás, amelyen a munkásörparancsnokok vettek részt a Munkásör-ség Győr-Sopron megyei parancsnokságának szervezésé-

ben. Csütörtökön, pénteken és szombaton a többi között tárgyaltak a kádernevelés időszerű kérdéseiről, az 1974. első félévi nevelési és kitépzési eredményekről, a második félévi feladatairól, a XI. pártkongresszus tiszteletére szervezett szocialista munkaversenyéről és felszabadulásunk 30. évfordulójának méltó megünnepléséről.

Szombaton lövészeti és objektumvédelmi bemutatót vettek részt a munkásörparancsnokok. A jól sikerült bemutató a Győr-Sopron megyei Építőipari Vállalat munkásör-alegységének tagjait dicséri.

A bemutatót a medvei híd közelében rendezték meg.

Költséges „léltreértések”

A megyei tűzoltóság többször megkérte már a közös gazdaságokat, hogy amennyiben tartózkodást végeznek, jelentésük idejében. Ennek ellenére nagyon sok közös gazdaság ügyet sem vet a kérésre, és emiatt gyakran megtörténik, hogy a tűzoltókocsik feleslegesen kivonulnak. A lakosság ugyanis — köszönet érte! — nagyon figyelmes, éber, és ha valahol a határban lángokat vagy füstöt lát — azonnal jelzi a tűzoltóság-nak.

Szombaton kétszer vonultak ki a tűzoltók be nem jelentett tartózkodásukhoz. Délután jelenték telefonon: „Győrskemere és Tétfelpéc között, a 12-es óráknál búzatábla ég.” Kinek ne lenne fontos megyénk lakosságának kenyere? Mindenkinek fontos! A tűzoltóknak is! Éppen ezért három kocsival, több mint húsz emberrel útra keltek, hogy a lehető legrövidebb időn belül beavatkozzanak. A helyszínen tapasztalták, hogy tartózkodásuk nem volt.

A tűzoltóság kéri a lakosságot: továbbra is jelezze a tüzeseteket és egyben kéri a közös gazdaságokat, hogy idejében jelentésük be a tartózkodásukról.

A legcélravezetőbb az lenne, ha rendelkezést hozna a tanács, és abban kötelezné a közös gazdaságokat a bejelentésre. Aki a szabályt megszegi, azt bírságot kell megfizetnie, mert így túlságosan sok pénzbe kerül a felesleges vonulás!

(ksa)

Mindnyájan vitnyédiek

villanyvezeték, azt rakja el a gép útjából.

— Az eső, főleg az ilyen szemerkélő, nem zavarja a munkát, megszoktuk — mondja. — De a talajvíz sok gondot okoz. Ez az egész csatorna a talajvíz-szint alá kerül, ezért mindig szivattyúzni kell. Az elején, ahogy elkezdjük a munkát, meggyűlt vele a bajunk. Később jöttek a szivattyúk, a lefektetett csöveket megemelte a víz, alamosta a földet, újra ki kellett szedni, hogy a csatorna megint a helyére kerüljön.

— *Mióta dolgoznak a vállalatnál?*

— Nyolcan vagyunk a brigádban, néhányunk több mint húsz éve kubikos. Bár ez a munka már nem hasonlít a kubikosmunkára...

— *Sajnálják?*

— Nem, azt hiszem, nem. Igaz, több mindenhez kell érteni, de könnyebb. Szóval egy évvel ezelőtt még négyen voltunk, most nyolcan, de minden vitnyédiek. A DUVEP-től jöttünk a Mélyépítőkhöz. Sok vezető átjött, és jöttek a munkások is.

— *Mennyit keresnek?*

— A múlt hónapban keveset kaptunk, azt mondták, tervleírás van. Meg, hogy kétek a szivattyúk is. De megígérték, hogy utólag rendesen elszámolnak velünk. Mármost a szivattyúk miatt mi nem károsodunk. Hármezer körül kapunk.

Hajnalban fél ötkor kelnek, nyáron a napi munkaidejük 9 és fél óra, és késő délután, öt óra felé érkeznek újra haza. A vállalati autóbusz viszi-hozza őket, és most még örülnek is.

— Kapuvárról hamar hazaérünk, rövid az út — mondja Takács Pál —, de ennek előtte Sopronban dolgoztunk, onnét még később értünk haza. Egy kivétellel minden családunk vagyunk, elkel-

ne otthon is a munka. De arra nem marad sok idő.

— *Szoktak találkozni munka után?*

— Persze, hiszen valamennyien vitnyédiek vagyunk. Egy pohár bor vagy sör mellett el szoktunk néha beszélgetni. Hogy miről? Legtöbbször a munkáról.

Rabi Istvánéknál három család van, két fiúk már megnősült, a kislányuk még tanul. Hat éve építették a kétszobás házat.

— Újságot szoktam olvasni, általában vacsora közben. Meg van kertünk, és persze az unokámmal is kell foglalkozni, az a legfontosabb.

Takácsék négy családjából még kétőt a szülők tartanak el. A ház körül jócskán akad munka náluk, két disznó-juk van, meg nyulak, szőlő és gyümölcs-fák, és ott még apósáék háztájija, amiben ugyancsak elkel a segítség. Takács Pál mégis másról beszél:

— Tavaly kaptunk meg a szocialista címet, és vele kaptunk nyolcan összesen 1200 forintot. Nem nagy pénz, de méis éri az ember a megbecsülést. Vállaltunk az idén is, elsősorban a kongresszus tiszteletére. Először ezt a csatornát, hogy a határidő előtt befejezzük. De nincs vele szerencsénk, a főnökök azt mondják, lemaradtunk a tervvel. Látjuk is, mert sok munkát kétszer kellett az elején elvégezni a később érkezett szivattyúk miatt. Az ember még éj-jel álmában is ezzel versződik. De a következő munka már biztos, hogy jobb lesz.

Rabi István a Kiváló dolgozó kitüntetés tulajdonosa, a brigád pedig eddig összesen több mint harminc kilométernyi csatornát készített el.

Szalay Antal

Szemerkél az eső. Az úttest nyálkás, síkos, az agyagos föld meg csomókban tapad a cipőkhöz, és a lépések mely nyomokat hagynak, a trissen kiásozt földben, akár a munkagép súlyos kerekkel. A deszkából, lemezekből összeállított barakok, feivonulási épület eot egy csibe kapirgál a gyér tuoen, nincsenek messze a kisváros szél-ső hazá. A muvezető irodájában két helyszínrajz a talon, a kopott íroasztalon tuzetek, iratok.

— Megígertek, hogy küldenek ki munkásvédelmi plakátokat, azokat akarom meg kienni — magyarázza *Jurai Jozsef* muvezető. — Mert ha az emberek szem-e előtt van a figyelmeztetés, akkor megáicsak jobban rogzódik bennük.

— Ez az oltózo — mutatja a muvezető a szomszédos helyiséget —, ha esik, akkor itt tartjuk a balesetvédelmi oktatásokat is. Fürdő nincs, csak egy lavór, de az emberek szivesebben mosakodnak csaprol.

Két hosszú pad a kecskelábú asztal mellett, a falban szögek, a sarokban egy dongológép és más eszközök.

— A Rabi-brigád? — kérdez vissza a muvezető. — Ennek a munkának most ő lelke. Ok fektetik a csatornát, az ő tevékenységük határoz meg mindent. Persze, ha más munka van, akkor másik brigád a vezető.

— *Hányan dolgoznak itt?*

— Több mint negyvenen vagyunk, és ha nem lesz fennakadás, akkor augusztusban végzünk a csatornázással.

Kapuvár határában az *Észak-dunántúli Közmű- és Mélyépítő Vállalat* munkásai végzik a szennyvízcsatorna fektetését.

A félig elkészült csatorna végighúzódik a bekötőút mentén, vaslemezek tartják két oldalt a földet a beomlástól, és szabályos távolságokra egy-egy akna található, részben már kibetonozva, de tele vízzel. *Rabi István* idősödő férfi, a csatornaárok mellett áll, közvetlen a talajt egyengető gép előtt. Vastag, vászorra emlékeztető cső húzódik a lábánál, meg